

ဘာသာစကားထိတွေ့မှုမြေကြောင့် ထားဝယ်အောင်သီပါသချေမှု ပြောင်းလဲမှုသဘော

* မိုးမိုးစံ

ခာတမ်းအကျဉ်း

ဤစာတမ်းတွင် ဘာသာစကားထိတွေ့မှုမြေကြောင့် ထားဝယ်အောင်သီပါသချေမှု
မူလစကားသံများ ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်နေပို့ကို လေ့လာတင်ပြထားပါသည်။ လေ့လာ
တင်ပြရာတွင် ပြောင်းလဲမှုများသော စကားသံအပိုင်းကိုသာ သုံးသပ်တင်ပြ
ထားပါသည်။

သေ့့ရုတ်ဝါဟာရများ - စကားသံပြောင်းလဲမှု၊ ဖူညံးသံ၊ သရသံ၊ ဝဏ္ဏ
အရှေအတွက်၊ ဓမ္မာစားစကားလုံး၊ လပ္ပါလေသိမ်း။

နိဒါန်း

လူအဖွဲ့အစည်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ကူးလူးဆက်သွယ်ရာမှ ဘာသာစကားချင်းလည်း
ထိတွေ့လာကြမည်ဖြစ်သည်။ ဘာသာစကားထိတွေ့မှု ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် ဘာသာစကား
တို့၏ အခြေခံဖြစ်သည့် စကားသံပိုင်းသည် သက်ရောက်မှုမြေပို့ယာအတွင်း ပြောင်းလဲ
လာမည်သာ ဖြစ်သည်။ ထားဝယ်အောင်သီပါသချေမှု လူအဖွဲ့အစည်းနှင့်
အခြားလူအဖွဲ့အစည်း ကူးလူးဆက်သွယ်မှု များပြားလာမှုမြေကြောင့် ထားဝယ်အောင်သီပါ
စကား၏ မူလစကားသံများ ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထားဝယ်အောင်သီပါသချေမှုကို ဖော်ထွက်ရာတွင် ထားဝယ်ဖြူပေါ်အောင်
ကိုသာ အလေ့လာခံနယ်ပယ်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါသည်။ အလေ့လာခံပုဂ္ဂိုလ်များ
အဖြစ် အသက် ၇၀ ကျော် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အသက် ၂၀ ကျော် လူငယ်လူရှုယ်များ
ကိုသာ ရွှေးချယ်မေးမြန်းထားပါသည်။ မေးမြန်းရာတွင် မြန်မာအဘိဓာန်ပါ အသံထွက်ကို
စံအသံထွက်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါသည်။ အသံဖလှယ်ရာတွင် ဦးထွန်းမြင့်၏
သွှေ့ဖော်အကွဲရာကို အသံးပြုထားပါသည်။

* ဒေါက်တာ၊ ကထိက၊ မြန်မာစာဌာန၊ ရန်ကုန်ပညာရေးတဗ္ဗာသို့

၁။ စကားသံပြောင်းလဲခြင်းသဘော

ဘာသာစကားတို့၏ စကားသံ၊ သဒ္ဓါ နှင့် အမိဘယ်တို့သည် အမြဲပြောင်းလဲနေသည်။^၁ ထိုသို့ပြောင်းလဲရာတွင် စကားသံသည် လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး၊ လူအဖွဲ့အစည်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု၊ နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ ကူးလူးဆက်သွယ်ရာတွင် အဓိကကျသောကြောင့် ဘာသာစကားဆိုင်ရာ အခြားအစိတ်အပိုင်းတို့ထက် ပြောင်းလဲမှု ပိုမြန်လိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

စကားသံပြောင်းလဲခြင်းမှာလည်း အလျဉ်းသင့်သလို ပြောင်းနေခြင်းမျိုး မဟုတ်ပေ။ ဘက်ပေါင်းစုံ ပေါင်းစည်းကာ စနစ်ကျပြောင်းနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်^၂ ဟု ဆိုသည်။

အချို့ပညာရှင်တို့က စကားသံပြောင်းလဲခြင်း၏ အကြောင်းရင်းအစစ်အမှန်သည် ဌာနပြောင်းရွှေခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟုဆို၏ စကားသံတစ်ခုအတွက် ဖြစ်နေကျော်နှင့်တွင် မဖြစ်ဘဲ အခြားဌာနတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေသွားရခြင်းသည် အသံထွက်သူ၏ သတိမထားမှုကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊ ပျင်းရှိမှုကြောင့် လည်းကောင်း ဖြစ်သည်^၃ ဟု ဆိုသည်။

သဒ္ဓါဗေဒပညာရှင်တို့ကမူ ဘာသာစကားတို့ရှိ စကားသံပြောင်းလဲသွားခြင်းသည် လူတို့၏ ဆန္ဒပြုပြင်ထားခြင်းမျိုး မဟုတ်၊ သဘာဝအလျောက် ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်ခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

အချို့ကမူ လူမျိုးချင်း ထွေးရောယူက်တင်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးသားရောစပ်ခြင်း၊ အတူတကွ ယဉ်တွဲနေထိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် မူလစကားသံများ ပြောင်းလဲသွားရသည်ဟု ဆိုသည်။

အချို့ပညာရှင်တို့ကမူ ခက်ခဲသောအသံကို လွှာယ်ကူသောအသံသို့ ပြောင်းလဲ ချုတ်ဆိုခြင်းကြောင့် စကားသံများ ပြောင်းလဲလာသည်^၄ ဟု ဆိုသည်။

လူမှုဘာသာဖော်ပညာရှင် ဝီလီယံလဖော့ကမူ အချိန်တို့အတွင်း စကားသံပြောင်းလဲရခြင်းသည် သဘာဝဖြစ်စဉ်နှင့် လူမှုဆက်ဆံရေးတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်^၅ ဟု ဆိုသည်။

^၁ Aitchison, Jean, 1972, 119.

^၂ Aitchison, Jean, 1972, 119.

^၃ တင်ထွန်း၊ ဦး၊ ၁၉၈၀၊ ၄၁။

^၄ ဘာသာလောကကျမ်း၊ ၁၉၈၀၊ ၄၆။

^၅ <http://en.wikipedia.org/wiki/sound-change>

သို့ဖြစ်ရာ ဘာသာစကားတို့၏ စကားသံများပြောင်းလဲနေသည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သော်လည်း မည်သည့်အချက်ကြောင့် ပြောင်းလဲနေသည်ကိုမှ အတိအကျ သတ်မှတ်၍ ရနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ဤစာတမ်းတွင်မူ ဘာသာစကားထိတွေ့မှုကြောင့် ထိတွေ့မှု ဖြစ်ပေါ်နေသည့် လူအဖွဲ့အစည်းအတွင်းရှိ စကားသံများသည် ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်ပေါ်နေမှုသဘောကို လူမှုဘာသာဇာရှုထောင့်က လေ့လာတင်ပြထားပါသည်။

JII ဘာသာစကားထိတွေ့မှုကြောင့် ထားဝယ်ဒေသီယာစကားသံ ပြောင်းလဲခြင်း သဘော

ထားဝယ်ဒေသီယာစကားတွင် ဘာသာစကားထိတွေ့နေမှုကြောင့် ထားဝယ်ဒေသီယာ စကား၏ စကားသံပြောင်းလဲမှု ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ စကားသံများ ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်ပေါ်နေသည့် အကြောင်းအရင်းများမှာ—

- (၁) စံမြန်မာဘာသာစကား၏ စကားသံသည် ကျောင်းသုံး၊ ရုံးသုံးစကားသံ ဖြစ်ခြင်း၊
- (၂) ယခင်က အခြေခံပညာသင်ကျောင်းများတွင် စာပေသင်ကြားရှုံး ဆရာ၊ ဆရာမ အများစုသည် ဒေသီယာစကားသံများဖြင့် သင်ကြားခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ စံမြန်မာဘာသာစကား၏ စကားသံများဖြင့်သာ သင်ကြားရန် ညွှန်ကြားထားခြင်း။
- (၃) မြို့ပေါ်ဒေသတွင် နေထိုင်ကြသည့် အစိုးရဝန်ထမ်း အများစုမှာလည်း စံမြန်မာ ဘာသာစကားပြောသူများ ပိုမိုများပြားနေခြင်း။
- (၄) ယခင်က လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ခက်ခဲမှုကြောင့် ထားဝယ်ဒေသသို့ အခြား လူအဖွဲ့အစည်းမှ လူများ လာရောက်မှု အလွန်နည်းပါးကြပါသည်။ သို့သော် ယခုအခါ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး လွယ်ကူချောမွေ နေပြီဖြစ်၍ အခြားလူအဖွဲ့အစည်းမှ လူများသည် ထားဝယ်ဒေသသို့ အလွယ်တကူ လာရောက်လည်ပတ်နေခြင်း၊ စီးပွားလာရောက်ရှာဖွေ လုပ်ကိုင်နေကြခြင်းနှင့် အတည်တကျနေထိုင်သူ များပြားလာခြင်းတို့ကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုအခါ ထားဝယ်ဒေသီယာစကားပြောသူတို့သည် အခြား လူအဖွဲ့အစည်းတို့ နားလည်လွယ်သော စံမြန်မာဘာသာစကားရှိ စကားသံများကို လေ့ကျင့်ပြောဆိုနေမှု ပိုမိုများပြားလာခြင်း။

(၅) ထို့ပြင် တို့မှ အင်တာနက် စသည့် မီဒီယာတို့မှ တစ်ဆင့်သော် လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံရပ်ခြားတိုင်းပြည့်များသို့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်ခဲ့ခြင်း မှုသော်လည်းကောင်း၊ အခြားဘာသာရှိ စကားသံများကို အလွယ်တကူ ထိတွေ့နှုနိများပြားလာခြင်း။

စသည့်အချက်များကြောင့် ထားဝယ်ဒေသိယစကား၏ မူလစကားသံများ ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုပြောင်းလဲမှုကို မျိုးဆက် တစ်ဆက်ပြီးတစ်ဆက် ပိုမိုလက်ခံလာခဲ့ပါက မိမိတို့၏ ထားဝယ်ဒေသိယစကားသံများ ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤစာတမ်းတွင် ဘာသာစကားထိတွေ့နှုကြောင့် ထားဝယ်ဒေသိယ စကားသံပိုင်း ပြောင်းလဲမှုကို လေ့လာရာတွင် ပြောင်းလဲမှုများသော ဗျည်းသံ၊ သရသံ၊ ဝဏ္ဏအရေအတွက်၊ မွေးစားစကားလုံးတို့၏ ဒေသိယအသံနှင့် ဒေသိယလေယူလေသိမ်း အပိုင်းတို့ကိုသာ သုံးသပ်တင်ပြထားပါသည်။

၂။ မျှည်းသံပြောင်းလဲမှု

မည်သည့်ဘာသာစကားတွင်မဆို ဗျည်းသံ၊ သရသံသည် အခြေခံကျသော စကားသံပိုင်းဆိုင်ရာ အစိတ်အပိုင်းများ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအခြေခံကျသော ဗျည်းသံသည် ဘာသာစကားထိတွေ့နှုကြောင့် ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

၂၁။ သံညင်း^၁ မျှည်းသံ ပြောင်းလဲမှု

မူလထားဝယ်ဒေသိယစကားတွင် စကားလုံးအများစုကို သံညင်းဗျည်းသံဖြင့် ပြောဆိုကြပါသည်။ သို့သော် ယခုအခါ မျက်မှာက်ခေတ်သုံး စံမြန်မာဘာသာစကား၏ လွမ်းမိုးမှုကြောင့် သံညင်းဗျည်းသံမှ စံအသံအတိုင်း သံပြင်းဗျည်းသံသို့ ပြောင်းလဲပြောဆိုလာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

---

^၁ voiceless

သာမက-

စံ	မူလအေသိယ	ပြောင်းလဲလာသောအေသိယ
ကမ်းခြေ	ကမ်းခြေ	ကန်းဂျေ
/ k` ã dʒē /	/ k` ã tchē /	/ k` ã dʒē /
ခန်းဆီး	ခန်းဆီး	ခန်းမီး
/ kh` ã z̥ i /	/ kh` ã sh̥ i /	/ kh` ã z̥ i /
ဆေးခန်း	ဆေးခန်း	ဆေးဂန်း
/ shè ò ã /	/ shè kh` ã /	/ shè g̥ ã /
တန်ဖိုး	တန်ဖိုး	တန်ဘိုး
/ -tā bò /	/ -tā phò /	/ -tā bò /
ဓာတ်ပူး	ဓာတ်ပူး	ဓာတ်ဘူး
/ da? bù /	/ da? phù /	/ da? bù /
ရေကန်	ရေကန်	ရေဂန်
/ jē -gã /	/ jē -kã /	/ jē -gã /
ဒိန်ခဲ	ဒိန်ခဲ	ဒိန်ဂဲ
/ -dei̐ gē /	/ -dei̐ khē /	/ -dei̐ gē /

စသည်ဖြင့် စံအသံအတိုင်း သံပြင်းဗျည်းသံသို့ ပြောင်းလဲပြောဆိုနေသည်ကို
တွေ့ရသည်။

၂။ ၁။ ရှုပျည်းသံ ပြောင်းလဲမှု

မူလထားဝယ်အေသိယစကားတွင် ‘ရှု’ /e/ ဗျည်းသံဖြင့် ပြောသော စကားလုံး အချို့ကို ယခုအခါ ဘာသာစကားထိတွေ့မှုကြောင့် စံအသံအတိုင်း ‘ချု’ /tch/ ဗျည်းသံသို့ ပြောင်းလဲပြောဆိုနေပါသည်။

သာဓက-

စံ	ဒေသိယ	ပြောင်းလဲလာသောဒေသိယ
ချဉ်ဖတ်	ရှင်ဖတ်	ချဉ်ဘတ်
/ -tchi [~] ba? /	/ -ci [~] pha? /	/ -tchi [~] ba? /
ချဉ်ပေါင်	ရှင်ဘွန်	ချဉ်ဘောင်
/ -tchi [~] ba ^ñ /	/ -ci [~] -b ^ñ /	/ -tchi [~] -ba ^ñ /
ချို့	ရှိ	ချို့
/ -tcho /	/ -cō /	/ -tchō /
ချပ်	ရှပ်	ချပ်
/ tcha? /	/ ca? /	/ tcha? /
ချစ်	ရှစ်	ချစ်
/ tchi? /	/ ci? /	/ tchi? /
ချက်ချင်း	ရှစ်ရှင်း	ချက်ချင်း
/ tche? tch` i /	/ ci? c` i /	/ tche? tch` i /

စသည်ဖြင့် စံအသံ၏ လွမ်းမိုးမှုကြောင့် စံသံအတိုင်း ‘ချ’ / tch / ဗျည်းသံသို့ ပြောင်းလဲ ပြောဆိုနေသည်။ ထိုသို့ပြောင်းလဲပြောဆိုမှု များလာလျင် ထားဝယ်ဒေသိယ စကားဟု ထင်ရှားစွာ သိနိုင်သည့် ‘ရှ’ / c / ဗျည်းသံများ ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်ပါသည်။

အသံဖြစ်ပုံအရကြည့်လျှင် ‘ရှ’ / c / ဗျည်းသံသည် သံပြင်း သွားရင်းအာခေါင် ပွတ်တိုက်သံ^၁ ဖြစ်သည်။ ‘ချ’ မှာမူ သံတင်း သွားရင်းအာခေါင် ရှန်းပွင့်ပွတ်တိုက်^၂ ဗျည်းသံ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ထားဝယ်ဒေသိယစကားတွင် ရှ / c / မှ ချ / tch / သို့ ပြောင်းလဲပြောခြင်းသည် ဌာန်တူခြင်းကြောင့် ပြောင်းလဲသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ စံအသံ၏ လွမ်းမိုးမှုကြောင့်သာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

^၁ voice alveolo-palatal fricative

^၂ aspirated alveolo-palatal affricate

၂။ မျည်းတွဲ^၁ ပြောင်းလဲမှု

ဘာသာစကားထိတွေ့မှုကြောင့် ထားဝယ်ဒေသီယစကားရှိ မျည်းတွဲသံများ ပြောင်းလဲပြောဆိုလာပါသည်။ ပြောင်းလဲပြောဆိုသော မျည်းတွဲသံတို့အနက် ‘လ’ဆွဲ မျည်းတွဲသံအကြောင်းကိုသာ လေ့လာတင်ပြထားပါသည်။

၂။ ၁။ လဆွဲမျည်းတွဲသံ ပြောင်းလဲမှု

စံမြန်မာဘာသာစကားတွင် ယပင့်၊ ရရစ် မျည်းတွဲသံပါသော စကားလုံး အချို့ကို မူလထားဝယ်ဒေသီယစကားတွင် လဆွဲ မျည်းတွဲသံဖြင့် ပြောဆိုကြပါသည်။ ထိုလဆွဲ မျည်းတွဲသံသည်ပင် ထားဝယ်ဒေသီယစကား၏ အထင်ရှားဆုံးလက္ခဏာ တစ်ခုဟု ဆို၍ရပါသည်။ ထို့ပြင် လဆွဲ မျည်းတွဲသံပါသော စကားလုံးမျိုးကို ရေးခေတ် မြန်မာကျောက်စာများတွင် တွေ့ရှိရခြင်းကြောင့်လည်း ထားဝယ်ဒေသီယစကားသည် ရှုံးမြန်မာဘာသာစကား၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာအချို့ကို ထိန်းသိမ်းကာ ပြောဆို နေသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

သို့သော် ယခုအခါ ဘာသာစကားထိတွေ့မှု များပြားလာခြင်းကြောင့် ထိုလဆွဲ မျည်းတွဲသံနေရာတွင် စံမြန်မာဘာသာစကားအတိုင်း ယပင့်၊ ရရစ်၊ မျည်းတွဲသံ များဖြင့် ပြောဆိုနေကြပါသည်။

သာခက -

စံ	ဒေသီယ	ပြောင်းလဲလာသောဒေသီယ
ကျောင်း	ကျောင်း	ကျောင်း
/ -tçàũ /	/ klàũ /	/ tçàũ /
ကျိုးကန်း	ကြိုးကန်း	ကျိုးကန်း
/ -tç' i òã /	/ -kΓ i òã /	/ -tç' i òã /
ဆပ်ပြာ	ဆပ္ပာ	ဆပ်ပြာ
/ sha? pjā /	/ sha? plā /	/ sha? pjā /
အားပြုတ်	အားဖြူ	အားဗျာတ်
/ phə bjou? /	/ phà blú /	/ phà bjou? /

^၁ consonant cluster

မြစ်	မြစ်	မြစ်
/ mji? /	/ mli? /	/ mji? /
မြိန်	မြို့	မြိန်
/ -mjei /	/ -mji /	/ -mjei /
မြေး	မြွေး	မြေး
/ mjè /	/ mlè /	/ mjè /
မြေး	မြွေး	မြေး
/ pjè /	/ plè /	/ pjè /

စသည်ဖြင့် စံအသံအတိုင်း ပြောင်းလဲပြောဆိုနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုသို့ ပြောင်းလဲပြောဆိုရာတွင် နာမ်စကားလုံးနှင့် ကြိယာစကားလုံးတို့ကို အများဆုံး တွေ့ရပါသည်။ ဘာသာစကားတိုင်းတွင် နာမ်နှင့်ကြိယာစကားလုံးတို့သည် အခြေခံ ကျသော စကားလုံးများဟု ဆိုနိုင်သည်။ အကြောင်းမှာ မည်သည့်ဘာသာစကားကို ပြောသည်ဖြစ်စေ လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပြောဆိုဆက်ဆံရာတွင် အရာဝတ္ထုတို့၏ အမည်နာများ၊ ခံစားမူများနှင့် လူပ်ရှားပြုလုပ်ဆောင်ရွက်မှုတို့ကို အကြောင်းပြုကာ အမိကဆက်သွယ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ငင်းတို့နှင့် သက်ဆိုင်သော စကားလုံးများ ဖြစ်သည့် နာမ်နှင့်ကြိယာစကားလုံးတို့ကို အမိကအခြေခံအသုံးပြု ပြောဆိုလာကြမည် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဘာသာစကားထိတွေ့မှုကြောင့် ထားဝယ်ဒေသို့ လဲဆွဲ ပျည်းတွဲသံများ ပြောင်းလဲပြောဆိုရာတွင် နာမ်နှင့်ကြိယာစကားလုံး အများဆုံး ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

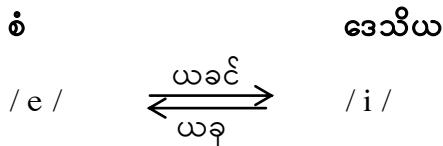
၂။ သရသံ ပြောင်းလဲမှု

ဘာသာစကားထိတွေ့မှုကြောင့် ထားဝယ်ဒေသို့သရသံ ပြောင်းလဲမှုကို တင်ပြရာတွင် ထင်ရှားသော သရသံပြောင်းလဲမှုကိုသာ တင်ပြထားပါသည်။

၂၁ ၁။ ရှိုးရှိုးသရသံ ပြောင်းလဲမှု

စံမြန်မာဘာသာစကားတွင် အော အွော အေး / ē, é, è / သရသံဖြင့် ပြောသော စကားကို မူလထားဝယ်ဒေသို့စကားတွင် အီာ အိုာ အီး / i, i, `i / သရသံဖြင့်

ပြောဆိုကြပါသည်။ သို့သော် ယခုအခါ စံအသံလွမ်းမိုးလာမှုကြောင့် စံသရသံအတိုင်း
ပြောင်းလဲပြောဆိုလာကြပါသည်။

သာဓက -

စံ	ဒေသီယ	ပြောင်းလဲလာသောဒေသီယ
ခွဲး	ခွိုး	ခွဲး
/ kwè /	/ kwì /	/ kwè /
ခွွဲး	ခွိုး	ခွွဲး
/ shwè /	/ shwì /	/ shwè /
ခွှဲး	ခွိုး	ခွှဲး
/ nwè /	/ nwì /	/ nwè /
ဗွဲ့	ဗို့	ဗွဲ့
/ pwé /	/ pwí /	/ pwé /
တွဲ့	တို့	တွဲ့
/ twé /	/ twí /	/ twé /
နွဲ့	နှို့	နွဲ့
/ nwē /	/ nwí /	/ nwē /

စသည်ဖြင့် ပြောင်းလဲပြောဆိုနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ပြောင်းလဲပြောရာတွင်လည်း
‘ဝ’ခွဲ့ ဗူည်းတွဲသံပါသော စကားလုံးမျိုးကိုသာ အများဆုံးတွေ့ရပါသည်။

အသံဖြစ်ပုံအရကြည့်လျှင် မူလဒေသီယအသံ အီ၊ အီ၊ အီး / i, ī, i /
အသံသည် လျှောရျော်ဦးအမြင့်ဆုံး အပိတ်အပြန့်သရဖြစ်ပြီး ပြောင်းလဲလာသော
သရသံ အော့ အော့၊ အေး / ē, é, è / အသံမှာ လျှောရျော်ဦး ဒုတိယအမြင့်ဆုံး
ရှေ့တစ်ဝက်အပိတ် အပြန့်သရ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ မူလဒေသီယသရသံဖြင့်
ပြောလျှင် ပိုမိုအားထုတ်ရနိုင်မည်ဖြစ်ပြီး အသံအားဖြင့်လည်း ပြုပြစ်ချို့သာဟန်

မရှိပေ။ ပြောင်းလဲလာသော သရသံမှာမူ မူလထက်အားထုတ်မှု လျှော့နည်းပြီး အသံအားဖြင့်လည်း ပြပြစ်ချိသာဟန် ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘာသာစကား ထိတွေ့မှုကြောင့် စံသရသံဘက်သို့ ပြောင်းလဲပြောဆိုရသော်လည်း အားထုတ်မှု သက်သာပြီး အသံပြပြစ်ချိသာဟန် ရှိလာသည်ဟု ထင်ရပါသည်။

၂။ ၃။ နာသံသရံ^၁ ပြောင်းလဲမှု

ဘာသာစကားထိတွေ့မှုကြောင့် သရသံများ ပြောင်းလဲရာတွင် နာသံသရ ပြောင်းလဲမှုကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ မူလအေသိယတွင် အန်၊ အန်း / -ā, `ā / သရသံဖြင့် ပြောသော စကားလုံးအချို့သည် ယခုအခါ စံအသံ၏ လွှမ်းမိုးလာမှုကြောင့် စံသရသံအတိုင်း အင်၊ အင် / -i, `i / သို့ ပြောင်းလဲပြောဆိုလာကြပါသည်။

စံ	အေသိယ
/ i /	↔ ယခင် ယခု
/ ā /	

သာဓက -

စံ	အေသိယ	ပြောင်းလဲလာသောအေသိယ
ဝင်	ဝန်	ဝင်
/ -pi /	/ -pā /	/ -pi̚ /
ခင်ဗျာ	ခန်ဗျာ	ခင်ဗျာ
/ khə pjā /	/ -khā pjā /	/ -khi̚ pjā /
ထင်	ထန်	ထင်
/ -thi /	/ thā /	/ -thi̚ /
ကင်း	ကန်း	ကင်း
/ k̚i /	/ k̚ā /	/ k̚i̚ /
ပင်လယ်	ပန်လယ်	ပင်လယ်
/ -p̚i l̚e /	/ -pā l̚e /	/ -p̚i l̚e /

^၁ nasalized vowel

စသည်ဖြင့် သရသံများ ပြောင်းလဲနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ရာတွင် စံမြန်မာ ဘာသာစကားတွင် အင့် / i' / သရသံဖြင့်ပြောသော စကားလုံးတို့ကိုမူ အန်း / a' / သရသံဖြင့် မပြောဘဲ မူလကပင် အင့် / i' / သရသံဖြင့်သာ ပြောဆိုကြပါသည်။

စံ	ဒေသိယ
ဆင့်	ဆင့်
/ shi' /	/ shi' /
ထင့်	ထင့်
/ thi' /	/ thi' /
ပင့်	ပင့်
/ pi' /	/ pi' /
ရင့်သီး	ရင့်သီး
/ ji' θi /	/ ji' θi /
တင့်တယ်	တင့်တယ်
/ ti' tə /	/ ti' tə /

စသည်ဖြင့် စံအသံအတိုင်း ပြောဆိုသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သို့သော် ဒေသိယဝဲသံ^၁ ကမူ ပါနိုင်ပါသည်။

၂။ ၃။ အသက်အအာင့်သံ သရမြေပြောင်းလဲမှု

မူလထားဝယ်ဒေသိယစကားတွင် အစ် / i? / သရသံဖြင့် ပြောဆိုနေနှုံကို ယခုအခါ ဘာသာစကားထိတွေ့မှုကြောင့် စံသံအတိုင်း အက် / ε? / သရသံသို့ ပြောင်းလဲပြောဆိုနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

စံ	ဒေသိယ
/ ε? /	ယခ် ယခု

^၁ accent

သာမက -

စံ	ဒေသိယ	ပြောင်းလဲလာသောဒေသိယ
ကြက်	ကြန်	ကြက်
/ tçε? /	/ tçi? /	/ tçε? /
မျက်စိ	မျစ်စိ	မျက်စိ
/ mjε? si' /	/ mji? si' /	/ mjε? si' /
ရက်စွဲ	ရစွဲ	ရက်စွဲ
/ jε? swē /	/ ji? swē /	/ jε? swē /
ခေတ်ပျက်	ခေတ်ပျစ်	ခေတ်ပျက်
/ khi? pjε? /	/ khi? pji? /	/ khi? pjε? /
ခဲဖျက်	ခဲဖျစ်	ခဲဖျက်
/ khē pjε? /	/ khē phji? /	/ khē pjε? /

စသည်ဖြင့် ပြောင်းလဲပြောဆိုနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထို့အတူပင် ထားဝယ်ဒေသိယစကားတွင် မူလက အီ / i' / သရသံဖြင့် ပြောသော စကားလုံးအချို့ကို ယခုအခါ စံသံအတိုင်း အိတ် / ei? / သရတွဲသံဖြင့် ပြောဆိုလာကြပါသည်။

စံ	ဒေသိယ
/ ei? /	ယခင် ယခု

သာမက -

စံ	မူလဒေသိယ	ပြောင်းလဲလာသောဒေသိယ
လိုင်	လို	လိုင်
/ lei? /	/ li' /	/ lei? /
အိုင်	အို	အိုင်
/ ei? /	/ i' /	/ ei? /

ရိတ်	ရိ	ရိတ်
/ jei? /	/ ji' /	/ lei? /
ဖိတ်ခေါ်	ဖိခေါ်	ဖိတ်ခေါ်
/ phei? khō /	/ phi' khō /	/ phei? khō /
ဆိပ်ဖြေဆေး	ဆိဖြေဆေး	ဆိပ်ဖြေဆေး
/ sei? phjē shè /	/ si' phjē shè /	/ sei? phjē shè /

စသည်ဖြင့် ပြောင်းလဲပြောဆိုလာကြောင်း တွေ့ရသည်။ မူလထားဝယ်ဒေသိယစကားတွင် အီ / i' / သရသံဖြင့် ပြောဆိုခြင်းသည်ပင် ရှေးမြန်မာဘာသာစကား၏ သွင်ပြင် လက္ခဏာတစ်ခုကို ထိန်းသိမ်းကာ ပြောဆိုနေသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ထိုသို့ ဆိုခြင်းမှာ ရှေးမြန်မာဘာသာစကားတွင် အဆုံးဗျဉ်း ရှေ့က သရသံသည် ရေးသည့်အတိုင်း ပကတိအသံထွက်ခဲ့သည်ဟု ပညာရှင်တို့က ခန့်မှန်းပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ ထိုအချက်သည် မှန်ကန်မှရှိနိုင်ကြောင်း ထားဝယ်ဒေသိယစကားတွင် အဆုံးဗျဉ်းရှေ့က အီ / i' / သရသံသည် ရေးသည့်အတိုင်း ပကတိအသံ ထွက်ခဲ့ခြင်းက သက်သေပြုနေပါသည်။ ထိုကြောင့် ဒေသိယစကားများတွင် ရှေးမြန်မာဘာသာစကား၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာများ ထင်ဟပ်နေသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

၂၃။ ဝဏ္ဏံအရေအတွက် ပြောင်းလဲမှု

ဝဏ္ဏံအရေအတွက် ပြောင်းလဲမှုဆိုရာတွင် ထားဝယ်ဒေသိယစကား၏ စကားလုံးအတွင်းရှိ ဝဏ္ဏံအရေအတွက်တို့သည် ဘာသာစကား ထိတွေ့နေမှုကြောင့် မူလဝဏ္ဏံအရေအတွက်အောက် လျော့၍သော်လည်းကောင်း၊ တိုး၍သော်လည်းကောင်း၊ ပြောင်းလဲပြောဆိုလာမှုကို ဆိုလိုပါသည်။ ထားဝယ်ဒေသိယစကားတွင် ဘာသာစကား ထိတွေ့မှုကြောင့် ဝဏ္ဏံအရေအတွက် ပြောင်းလဲမှုတွင် ဝဏ္ဏံတိုး၍ ပြောဆိုလာမှုကို အများဆုံး တွေ့ရပါသည်။

စံ	ဒေသိယ
ဝဏ္ဏံ J ခု	ပြောင်းလဲမှုဆိုရာတွင် ထိတွေ့နေမှုကြောင့် သရသံ ထိန်းသိမ်း
ဝဏ္ဏံ ၃ ခု	ပြောင်းလဲမှုတွင် ထိန်းသိမ်း၍ ဝဏ္ဏံတိုး၍

° syllable

သာမက -

စံ	မူလအေသိယ	ပြောင်းလဲလာသောအေသိယ
ကတိ	ဒိ	ကတိ
/ gə dí' /	/ dí' /	/ gə dí' /
ကုလား	လား	ကုလား
/ kə la' /	/ la' /	/ kə la' /
ကြံသကာ	ကြံဂါ	ကြံသကာ
/ -tçã θə gã /	/ -tçã gã /	/ -tçã θə gã /
လေယာဉ်ပုံ	လေဗုံ	လေယာဉ်ပုံ
/ lē -j̃i -bjã /	/ lē -bjã /	/ lē -j̃i -bjã /
မိခင်	မိ	မိခင်
/ mi' -khi /	/ mi' /	/ mi' -khi /
ဖခင်	ဖ	ဖခင်
/ phá -khi /	/ phá' /	/ phá -khi /

စသည်ဖြင့် ဝဏ္ဏအရေအတွက်တိုး၍ ပြောဆိုနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ တိုး၍ ပြောဆိုရာတွင် ရှေ့ဝဏ္ဏတိုး၍ လည်းကောင်း၊ အလယ်ဝဏ္ဏတိုး၍သော် လည်းကောင်း နောက်ဝဏ္ဏတိုး၍သော် လည်းကောင်း ပြောဆိုကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ သို့ရာတွင် ရှေ့ဝဏ္ဏတိုး၍ ပြောဆိုလာမှုကို အများဆုံး တွေ့ရပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဝဏ္ဏအရေအတွက် တိုး၍ပြောဆိုမှုတွင် ရှေ့ဝဏ္ဏ ‘အ’ တိုး၍ ပြောဆိုမှုမျိုး၊ အများဆုံး တွေ့ရပါသည်။

သာမက-

စံ	မူလအေသိယ	ပြောင်းလဲလာသောအေသိယ
အကောင်း	ကွန်း	အကောင်း
/ ə kàñ /	/ k̄ ù /	/ ə kàñ /

အသီး	သီး	အသီး
/ ə θ i /	/ θ i /	/ ə θ i /
အစား	စား	အစား
/ ə s` a /	/ s` a /	/ ə s` a /
အပင်	ပန်	အပင်
/ ə -pī /	/ -pā /	/ ə -pī /
အသား	သား	အသား
/ ə θà /	/ θà /	/ ə θà /

စသည်ဖြင့် စံအတိုင်း ပြောင်းလဲပြောဆိုလာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ရှုံးတွင် ‘အ’ ပါသည့်အတွက် နောက်အသံသည် သံပြင်းဖြစ်စေကာမူ အသံအားလျော့နည်း သွားကြောင်း တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ စကားပြောဆိုရာတွင် ပြေပြစ်ချိုသာမူ ရှိနိုင်သည်။ မူလအေသိယအသံမှာမူ ‘အ’ မပါသည့်အတွက် အသံအားဖြင့် ပြတ်တောက်ဟန် ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် အေသိယအသံမှ စံအသံသို့ ပြောင်းလဲပြောဆိုခြင်းသည် လူမှူး ဆက်ဆံရေးအရ ချောမ္မာပြေပြစ်လာနိုင်ဖွယ် ရှိပါသည်။

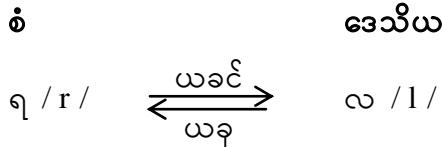
၂။ မွေးစားစကားလုံး° တို့၏ စကားသံပြောင်းလဲမှု

ထားဝယ်အေသိယစကားနှင့် အခြားဘာသာစကားတို့ ထိတွေ့မှုကြောင့် ထားဝယ် အေသိယစကားတွင် မွေးစားစကားလုံးတို့ကို အများအပြား တွေ့ရပါသည်။ မွေးစားရာတွင် ယခင်က အေသိယအသံထွက်ဟန်ဖြင့်သာ မွေးစားခဲ့ကြပါသည်။ သို့သော် ယခုအခါ စံမြန်မာဘာသာစကားနှင့် ထိတွေ့မှု ပိုမိုများပြားလာခြင်းအရသော် လည်းကောင်း၊ အခြားဘာသာစကားတို့နှင့် တိုက်ရှိက်ထိတွေ့မှု ပိုမိုများပြားလာခြင်းအရသော် လည်းကောင်း အေသိယမွေးစားစကားတို့၏ စကားသံများ ပြောင်းလဲနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ မွေးစားစကားလုံးတို့၏ စကားသံများ ပြောင်းလဲမှုကို တင်ပြရာတွင် ဗျည်းသံပြောင်းလဲမှုနှင့် သရသံပြောင်းလဲမှုတို့ကိုသာ တင်ပြထားပါသည်။

° loan word

၂။ ၃။ မျည်းသံ ပြောင်းလဲမှု

မူလထားဝယ်ဒေသီယစကားတွင် ‘လ’ မျည်းသံဖြင့် ပြောဆိုသော စကားလုံး အချို့ကို ယခုအခါ ဘာသာစကားထိတွေ့မှုကြောင့် ‘ရ’ မျည်းသံသို့ ပြောင်းလဲပြောဆိုနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

သာမက -

အက်လိပ်	ဗု	မူလဒေသီယ	ပြောင်းလဲလာသောဒေသီယ
camera	ကင်မရာ	ကင်မလာ	ကင်မရာ
/'kæməra /	/ -ki mə rā /	/ -ki mə lā /	/ -ki mə rā /
concrete	ကွန်ကရစ်	ကွန်ကလစ်	ကွန်ကရစ်
/'kɒnkrɪ:t /	/ -kū kə ri? /	/ -kū kə li? /	/ -kū kə ri? /
maralton	မာရသွန်	မာလသွန်	မာရသွန်
/'mærəθən /	/ mā rə -θū /	/ mā lə -θū /	/ mā rə -θū /
spring	စပရင်	စပလင်	စပရင်
/ sprinŋ /	/ se pə -rī /	/ se pə -lī /	/ se pə -rī /
brake	ဘရိတ်	ဘလိတ်	ဘရိတ်
/ breik /	/ bə rei? /	/ bə lei? /	/ bə rei? /

စသည်ဖြင့် မူလထားဝယ်ဒေသီယစကားတွင် အက်လိပ်ဘာသာစကားမှ စကားလုံး အချို့ကို ‘လ’ မျည်းသံဖြင့် ဖလှယ်ကာ ပြောဆိုကြပါသည်။ သို့သော ယခုအခါ ဘာသာစကားထိတွေ့မှုကြောင့် ‘ရ’ မျည်းသံကို ပြောင်းလဲပြောဆိုလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုသို့ ပြောင်းလဲပြောဆိုလာခြင်းမှာ မိမိတို့၏ မူလဒေသီယအသံကို လက်မခံလို၍ ပြောခြင်းဟု မဆိုနိုင်ပေ။ စံအသံသည် အက်လိပ်အသံထွက်နှင့် အနီးစပ်ဆုံး တူသည်ဟု ဒေသီယစကားပြောသူတို့ ထင်မှတ်ကြဟန် ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် စံအသံလွှမ်းမိုးလာမှုအရ စံအသံနှင့်တူအောင် ပြောင်းလဲပြောဆိုလာခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် အက်လိပ်အသံထွက်ဟန်နှင့်တူလျှင် အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်း ပိုမိုရနိုင်သည်ဟု လည်းကောင်း၊ လူမှုဆက်ဆံရေးအရလည်း ပိုမိုအဆင်ပြောချေမွှေ့သည်ဟု လည်းကောင်း ဒေသီယစကားပြောသည့် ခေတ်လူငယ်အချို့တို့၏ ခံယူမှုအရ ပြောင်းလဲပြောဆိုလာခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ထို့ပြင် အက်လိပ်မွေးစားစကားလုံးမှ မဟုတ်ပေ။ အခြားဘာသာစကားမှ မွေးစားထားသော စကားလုံးတို့တွင်လည်း မူလ 'လ' ဗျည်းသံမှ 'ရ' ဗျည်းသံသို့ပင် ပြောင်းလဲပြောဆိုလာကြပါသည်။

စံ	ဒေသီယ
ရ / r /	လ / l /

သာခက -

စံ	မူလဒေသီယ	ပြောင်းလဲလာသောဒေသီယ
မလေး- kalambok	ကရမက်	ကလမက်
	/ kə rə mɛ? /	/ kə lə mɛ? /
ပါဗို- ကရဝိတ	ကရဝိတ	ကလဝိတ
	/ kə rə wei? /	/ kə lə wei? /
ပြင်သစ်- brassiere	ဘရာစီယာ	ဘလာစီယာ
	/ bə rā zi jā /	/ bə lā zi jā /
		/ bə rā zi jā /

၂။ ၃။ သရသံပြောင်းလဲမှု

ဘာသာစကားထိတွေ့မှုအရ ထားဝယ်ဒေသီယစကားရှိ မွေးစားစကားလုံးအချို့တို့၏ သရသံများ ပြောင်းလဲလာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

စံ	ဒေသီယ
/ ei? /	လ / i' /

သာမက -

အက်လိပ်	ံ	မူလအေသိယ	ပြောင်းလဲလာသောအေသိယ
cake	ကိတ်	ကိ	ကိတ်
/ keik /	/ kei? /	/ ki' /	/ kei? /
gate	ဂိတ်	ဂိ	ဂိတ်
/ geit /	/ gei? /	/ gi' /	/ gei? /
ပါဋ္ဌီ	ံ	မူလအေသိယ	ပြောင်းလဲလာသောအေသိယ
စိတ္တ	စိတ်	စိ	စိတ်
	/ sei? /	/ si' /	/ sei? /
နိစ္စ	နိစ္စ	နိစ	နိစ္စ
	/ nei? sá /	/ ni' sá /	/ nei? sá /
ဗျာဒိတ်	ဗျာဒိတ်	ဗျာဒိ	ဗျာဒိတ်
	/ bjā dei? /	/ bjā di' /	/ bjā dei? /

စသည်ဖြင့် အက်လိပ်ဘာသာ၊ ပါဏ္ဍာဘာသာမှ မွေးစားထားသော စကားလုံးအချို့တွင် သရသံ ပြောင်းလဲပြောဆိုနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ပြောင်းလဲပြောဆိုရာတွင် မူလ အီ / i' / သရသံမှ အိတ် / ei? / သရသံကို ပြောင်းလဲပြောသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့ပြင် မူလထားဝယ်၏ အေသိယမွေးစားစကားလုံးတွင် အနိုင် / -ã / သရသံဖြင့် ပြောသော်လည်း ယခုအခါ အင် / -i / သရသံသို့လည်းကောင်း၊ မူလက /-ii / သရသံဖြင့် ပြောသော်လည်း ယခုအခါ / -aã / သရသံဖြင့် ပြောင်းလဲပြောဆိုလာကြပါသည်။

ံ အေသိယ

/ -i / $\xleftarrow{\text{ယခု}} \xrightarrow{\text{ယခု}}$ / ã /

ံ အေသိယ

/ aã / $\xleftarrow{\text{ယခု}} \xrightarrow{\text{ယခု}}$ / ã /

သာမက -

အက်လိပ်	ံ	မူလအေသိယ	ပြောင်းလဲလာသောအေသိယ
pension	ပင်စင်	ပန်ဇင်	ပင်ဇင်
/ 'penʃn /	/ -pi -zi /	/ -pā -zi /	/ -pi -zi /
ping-pong	ပင်ပေါင်	ပန်ပွန်	ပင်ပေါင်
/ 'piŋgɔŋ /	/ -pi -baū /	/ -pā -pū /	/ -pi -baū /
brochure	ဘောင်ချာ	ဘွန်ချာ	ဘောင်ချာ
/ 'brəʊʃə(r) /	/ -baū tchā /	/ -bū tchā /	/ -baū tchā /
form	ဖောင်	ဖွန်	ဖောင်
/ fɔ:m /	/ -phaū /	/ -phū /	/ -phaū /

စသည်ဖြင့် အက်လိပ်စကားမှ မွေးစားစကားလုံးတို့ကို မူလထားဝယ်အေသိယ သရာသံ များဖြင့် ပြောဆိုကြပါသည်။ သို့သော ယခုအခါ စံမြန်မာဘာသာစကား၏ ဂွမ်းမိုးမှု ကြောင့် စံသရာသံဘက်သို့ ပြောင်းလဲပြောဆိုနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ခဲ့ခဲ့သုံးသပ်ချက်

ဘာသာစကားထိတွေ့မှုကြောင့် ထားဝယ်အေသိယမူလစကားသံများ ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ မူလစကားသံများ ပြောင်းလဲရာတွင် ဘာသာစကား တို့၏အခြေခံ အဓိကကျေသည့် ဗျည်းသံများ ပြောင်းလဲနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ မူလက လဆွဲ ဗျည်းသံ၊ ယပင့်၊ ရရစ် မပါသော ဗျည်းသံ၊ သံညင်းဗျည်းသံတို့ဖြင့် ပြောဆိုနေမှုသည်ပင် ထားဝယ်အေသိယစကား၏ ထင်ရှားသော ဗျည်းသံဆိုင်ရာ လက္ခဏာများဟု ဆိုနိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် လဆွဲ ဗျည်းသံသုံး၍ ပြောဆိုသော စကားသံမျိုးကိုကြေားလျှင် ပြောသူသည် ထားဝယ်သူ/ ထားဝယ်သားများဖြစ်မည်ဟု ထစ်ထစ်ချ ပြောနိုင်လောက်သော စကားသံပင် ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော ယခုအခါ စံမြန်မာဘာသာစကားနှင့် ထိတွေ့မှ ပိုမိုများပြားလာမှုကြောင့် ထိုမူလဗျည်းသံတို့ နေရာတွင် စံဗျည်းသံများ အစားထိုး ပြောင်းလဲပြောဆိုလာကြပါသည်။ ထိုအခါ မိမိတို့၏ အေသိယမူလဗျည်းသံများ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်သည်။

ထိုအတူ သရသံများလည်း ပြောင်းလဲလာပါသည်။ စံမြန်မာဘာသာစကားတွင် 'ဝ'ဆွဲ ပျဉ်းတွဲပါသော စကားလုံးအချို့ကို အော့၊ အေား / ē, é, è / သရသံဖြင့် ပြောသော စကားလုံးတို့ကို ထားဝယ်ဒေသီယတွင် အီ၊ အီ၊ အီး / i, ï, i / သရသံဖြင့်ပြောခြင်း၊ အင်၊ အင်း / -i, ï / သရသံဖြင့်ပြောသော စကားလုံးအချို့ကို အန်၊ အန်း / -ñ, ñ / သရသံဖြင့်ပြောခြင်း၊ အက် / e? / သရသံဖြင့်ပြောသော စကားလုံးအချို့ကို အစ် / i? / သရသံဖြင့်ပြောခြင်း၊ အိတ် / ei? / သရသံဖြင့်ပြောသော စကားလုံးအချို့ကို အီ / i / သရသံဖြင့်ပြောဆိုခြင်းမျိုးတို့သည် မူလထားဝယ်ဒေသီယစကား၏ သရသံဆိုင်ရာ ထင်ရှားသော အသံများဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ယခုအခါ စံမြန်မာဘာသာစကားနှင့် ထိတွေ့မှု ပိုမို များပြားနေမှုကြောင့် စံသရသံဘက်သို့ ရွှေ့လျားနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထို့ပြင် ဝဏ္ဏအရေအတွက်မှာလည်း ပြောင်းလဲလာနေပါသည်။ မူလထားဝယ်ဒေသီယစကားတွင် စံစကားထက် ဝဏ္ဏအရေအတွက် လျော့၍သာ ပြောဆိုကြပါသည်။ အထူးသဖြင့် 'အ' ဝဏ္ဏ လျော့၍ ပြောဆိုမှုကြောင့်လည်း ထားဝယ်ဒေသီယစကားပြောလျင် မြန်သည်၊ ပြတ်သည်၊ ချိသာမှုမရှိ စသည်ဖြင့် အခြားလူ့အဖွဲ့အစည်းတို့က သုံးသပ်တတ်ကြသည်မှာ မှန်ကန်နိုင်ဖွယ် ရှိပါသည်။

ထို့အတူ ထားဝယ်ဒေသီယစကားတွင် မူလက ဒေသီယအသံဖြင့်သာ မွေးစားထားသော စကားလုံးအချို့ကို ယခုအခါ စံအသံ၏ လွှမ်းမိုးလာမှုကြောင့် စံအသံအတိုင်း ပြောင်းလဲပြောဆိုလာကြပါသည်။

ထို့သို့ ပြောင်းလဲနေမှုကြောင့် ထားဝယ်ဒေသီယစကားပြောသည့် လူအဖွဲ့အစည်းအတွင်းတွင် ကောင်းကျိုးနှင့် ဆိုးပြစ်များ ခွန်တွဲဖြစ်ပေါ်လာနေပါသည်။ ကောင်းကျိုးအနေဖြင့် မူလဒေသီယစကားတွင် မရှိသည့် 'ရ' / r / သံရင်း တိုးပွားလာပါသည်။ ထို့ပြင် အခြားလူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့် ဆက်ဆံရသည့်အခါ ချိသာပြေပြစ်မှု လိုအပ်ပုံ၊ အပြောအဆို အပြုအမှု ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ရန် လိုအပ်ပုံ၊ စကားအပြောအဆိုသည်လူမှုဆက်ဆံရေးတွင် အဓိကကျေပုံ၊ တစ်ဖက်သားနှင့် ဆက်ဆံလျင် စကားသံသည်များစွာ အရေးပါပုံ စသည့် လူမှုဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာ ကောင်းကျိုးများကို ရရှိစေပါသည်။

ဆိုးပြစ်အနေဖြင့် မိမိတို့ ဒေသီယစကားသံများ တဖြည်းဖြည်း စံအသံဘက်သို့ ရွှေ့လျားနေခြင်းသည် စိုးရိမ်စရာ ဖြစ်နေပါသည်။ ခေတ်လူငယ်အချို့သည်ပေါ်ပင်ကို လိုက်လို၍ဖြစ်စေ၊ အများ အထင်ကြီးစေလို၍ဖြစ်စေ မိမိတို့၏ ဒေသီယစကားသံများကို မပြောချင်ကြဘဲ ဖြစ်လာနေကြသည်။ မိမိတို့ ဒေသီယစကားသံဖြင့်

ပြောသူင် အခြားလူအဖွဲ့ အစည်းတို့ နားမလည်နှင့်သည်မှာ မှန်သော်လည်း ထိုအသံ များသည်ပင် မိမိတို့အောင် စကားပြောသူများကို ကောင်းကျိုးပြနိုင်သည်ကို သတိပြုသင့်သည်ဟု ထင်ရသည်။ အထူးသဖြင့် အခြားအရပ်အောင်သို့ ရောက်လျှင် အောင်သုတေသနများပေါ်လည် မိမိတို့၏ အောင်သုတေသနများ ပြောနေသည်ကို ကြားရလျှင် အချင်းချင်း မိတ်ဆက်တတ်ကြသည်။ ကူညီရိုင်းပင်းတတ်ကြသည်။ အခက်အခဲများကို ကူညီဖြေရှင်းပေးတတ်သည်။ လိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းပေး တတ်ကြသည်။ အချင်းချင်း စည်းလုံးညီညွတ်ကြသည် စသည့် အချက်များသည် အောင်သုတေသနများ၏ ကောင်းကျိုးရလဒ်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ထို့ပြင် အောင်သုတေသနများဟူသည် မိရိုးဖလာ ရိုးရာအမွှအနှစ် တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ အောင်သုတေသနများ ထင်ဟပ်လျက်ရှိပြီး အောင်သုတေသနများ အမှတ်လက္ခဏာ တစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့၏ အောင်သုတေသနများသံဃား အမွှအနှစ်အဖြစ် ထိန်းသိမ်းကာကွယ်စောင့်ရောက်သင့်သည်ဟု သုံးသပ်မိပါသည်။

နိဂုံး

ဤစာတမ်းသည် ဘာသာစကားထိတွေ့မှုကြောင့် သက်ရောက်မှုမြစ်ယာ အတွင်း ထားဝယ်အောင်သုတေသနများ ပြောင်းလဲနေမှုသဘောကို သုံးသပ်တင်ပြထား ပါသည်။ မိမိတို့၏ မူလစကားသံဃားသည်လည်း အရေးပါပဲ၊ ကောင်းကျိုးရရှိနိုင်ပဲ၊ ပြောင်းလဲလာသော စကားသံဃားသည်လည်း လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့် ဆက်ဆံသည့်အခါ လိုအပ်ပဲတို့ကို တင်ပြထားပါသည်။

ကျမ်းကိုးစာရင်း

မြန်မာဘာသာ

ခင်မင်၊ မောင်(စန္ဒဖြူ)။ (၂၀၀၅)။ သက်တဲ့ရောင်စံဘာသာစကား။ ရန်ကုန်၊ ဓာတုလက်း စာပေ။
 ခင်မင်၊ မောင်(စန္ဒဖြူ)။ (၂၀၀၉)။ ဘာသာအမြင် စာပေအမြင်။ ရန်ကုန်၊ ပုဂံပုနိုင်တိုက်။
 ခင်မင်၊ မောင်(စန္ဒဖြူ)။ (၂၀၁၁)။ လှည်အတွက် စကားအကြောင်း စာအကြောင်း။ ရန်ကုန်၊
 ကောင်းသန့်ပုနိုင်တိုက်။

တင်ထွန်း၊ ဦး။ (၁၉၈၀)။ စကားသံပြောင်းလဲရသော အကြောင်းရင်းများ၊ တဗ္ဗာသိလိပညာ
 ပဒေသာစာစောင်း၊ အတဲ့ ၁၄၊ အပိုင်း(၂)။ ရန်ကုန်၊ ရန်ကုန်တဗ္ဗာသိလိပုနိုင်တိုက်။

ထွန်းမြင့်၊ ဦး။ (ခန့်စ်မပါ)။ ဘာသာဇာဌား။ ရန်ကုန်၊ တက်လမ်းစာပေ။

ဖေမောင်တင်၊ ဦး။ (၁၉၇၈)။ ဘာသာလောကကျမ်း။ ရန်ကုန်၊ တဗ္ဗာသိလိပုနိုင်တိုက်။

မြန်မာစာအဖွဲ့။ (၁၉၉၉)။ မြန်မာအဘိဓာန်။ ရန်ကုန်၊ မြန်မာစာအဖွဲ့။ ဦးစီးဌာန။

မြန်မာစာအဖွဲ့။ (၂၀၀၃)။ အက်လိပ်-မြန်မာအဘိဓာန် (၃-ကြိမ်)။ မြန်မာစာအဖွဲ့။ ဦးစီးဌာန။

အောင်မြင့်ဦး၊ မောင်။ (၂၀၀၀)။ ပုဂံစေတ် မြန်မာစာအရေးအသားစနစ်။ ရန်ကုန်တဗ္ဗာသိလိပုနိုင်
 မြန်မာစာပါရဂူဘွဲ့အတွက် တင်သွင်းသောကျမ်း။

အောင်မြင့်ဦး၊ ဒေါက်တာ။ (၂၀၀၆)။ အင်းလေးအသိယစကား။ ရူဝါးစာအုပ်တိုက်။

အောင်မြင့်ဦး၊ ဒေါက်တာ။ (၂၀၁၀)။ ဘာသာစကားသုတေသန။ ရန်ကုန်၊ ရူဝါးစာအုပ်တိုက်။

အောင်သောင်း၊ ဦး။ (၁၉၇၇)။ နာခေါင်းသံနှင့် လသံ ပေါင်းက နသံ ဖြစ်သည်။ မြန်မာစာ
 သုတေသနဂျာနယ်၊ အတဲ့ ၂။ အမှတ် ၁။ ရန်ကုန်၊ တဗ္ဗာသိလိပုနိုင်တိုက်။

အင်းလေးဘာသာ

Aitchison, J. (1972). *General Linguistics* : The English Universities Press Ltd.

Coulmas, F(ed). (2002). *The Handbook of Sociolinguistics*. Massachusetts: Blackwell Publisher.

Crystal, D. (2000). *A Dictionary of Linguistics and Phonetics* (4th.edn): Massachusetts: Blackwell Publisher.

အင်တာနက်အကိုးအကား

Accent. Retireved (May 10, 2018) From <http://en.wikipedia.org/wiki/Accent>.

Language-contact. Retireved (Mar 5, 2018) from <http://en.Wikipedia.org/wiki/language-contract>

Sound.change.Retireved (May 10, 2018) from <http://en.Wikipedia.org.wiki/sound-change>.